

[Kirkeministeren.]

mærket de Betæneligheder, der kan komme til Orde netop med Hensyn til dette Spørgsmaal. Alligevel mener jeg, det er rigtigt, at disse Lønklasser er blevet baade bibeholdt — de fandtes jo ogsaa i de tidligere Love —, og at de ikke blot er blevet bibeholdt, idet Forskellen, i hvert Tilfælde hvad den nye 1ste Lønklasse angaar, naar man sammenligner den med 3die Lønklasse, i nogen Grad er øget; det falder derved lettere i Øjnene, at der er Forskel paa Embedernes Klassificering. Jeg mener imidlertid ikke, at dette er forkert. Tværtimod vil jeg mene, at det har sin Betydning. Det har sin Betydning paa den Maade, at Præsterne derved lige saa vel som andre Tjenestemænd faar en Chance for Avancement. Det vilde jo være underligt, om Præsterne skulde være den eneste Klasse Tjenestemænd, der lige fra først af var klassificeret lønningsmæssigt saaledes, at nu var de kommet i deres Slutstilling. Jeg tror, det er gavnligt, at der er Stillinger, der kan betegnes som Avancementsstillinger; det ansporer ogsaa Præsterne til at flytte og søge andet Embede, naar der er gaaet en Aarrække, hvilket utvivlsomt kan siges at være heldigt. Og det er jo et Avancement af en egen Art; den Kritik, der ellers kunde rettes mod Avancementet, synes jeg egentlig ikke kan gøre sig gældende i dette Tilfælde.

At Præsterne nu har denne Mulighed for at avancere og komme op i den nye 1ste Lønklasse, hvad for øvrigt kun 60 kan uden for København og Frederiksberg, betyder jo ikke, at nu sker det igen, som skete i gamle Dage, at i Fredericia mødes de gamle Præster og de gamle Jernbanevogne, de første udrangerede for at flytte til Sjælland og Lolland-Falster, de andre udrangerede for at køre paa de vestjyske Baner. Det er dog saaledes, at det Avancement, der gives Præsterne Mulighed for, er betinget af, at Præsten duer noget, at Præsten, selv om han har haft Embede eller Embeder andetsteds i en Aarrække, alligevel er en Mand, der kan overkomme noget, og som man derfor trygt tør indstille til et bedre, vellønnet Embede. Som sagt, jeg tror, det har sin Betydning. Endelig er der jo det, at i den gamle Lov for København og Frederiksberg havde vi et lille Antal Embeder, der var højere lønnede end de andre, og det kunde med Rette siges for det øvrige Lands Vedkommende: naar man i København har en lille Klasse højt-lønnede Embeder, hvorfor maa vi saa ikke faa noget tilsvarende i Provinsen? Hvorfor skal det være saadan, at dersom en Præst kunde tænke sig at have Mulighed for at faa

et saadant Embede, skulde han være nødt til at søge København? Jeg synes, det er udmærket, at man ogsaa i Provinsen har faaet Mulighed for at opnaa saadanne ret vellønnende Stillinger.

Hvad angaar § 23 og § 24 er der, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, sket den Forandring under Behandlingen i Folketinget, at Ordet „Tjenestemandstillinger“ er kommet til at staa først, og det betyder dog noget. Det betyder, at det maa betragtes som det naturlige.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om Landsbygraverne. Det har været noget vanskeligt at gøre Landsbygraverne til Tjenestemænd, fordi Stillingen ofte langt fra fuldt ud kan optage en Mands Tid; han maa have et andet Arbejde ved Siden af, og deraf følger naturligt, at hans Stilling maa være honorarlønnet. Men der er et Spørgsmaal, der gør sig gældende netop med Hensyn til Landsbygraverne, et Spørgsmaal, som jeg i øvrigt følger med stor Interesse, og det er det, at med den stigende Sans for Kirkegaardskultur, Kirkegaardenes Vedligeholdelse og Udsmykning, bliver der stillet stedse større Krav til Landsbygraverne, ligefrem til deres faglige Viden og Kunnen. Det betyder, at Landsbygraverne efterhaanden er Folk, der sidder inde med en ikke ringe gartnerimæssig Uddannelse, saa at de virkelig i Kraft af deres Uddannelse kan paatage sig Vedligeholdelse af Kirkegaardene. Det betyder igen, at Gravstedsvedligeholdelsen i høj Grad kommer til at overgaa til Landsbygraverne. Alt i alt vil jeg derfor mene, at Landsbygraverstillingen efterhaanden — og det er fuldkommen rigtigt, at den langtfra er det endnu — vil blive en Stilling, som en Familie kan leve af under gode Vilkaar. Jeg er altsaa klar over Problemet med Hensyn til Landsbygraverne, og jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der for Øjeblikket er en Undersøgelse i Gang angaaende, hvorledes Landsbygraverne er lønnet de forskellige Steder, for at det skulde blive muligt, naar vi ser Eksempler paa, at Lønnen er for ringe, at naa til en Slags Mønstervedtægt for Landsbygraverne, saa at de, om de ikke kan blive Tjenestemænd, dog vil blive ordentligt og reelt aflagt.

Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at med Hensyn til § 77 er der forekommet ikke saa lidt, der kunde minde om det slæmme Ord: Hysteri.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Standarddagene, hvor Kirken efter det ærede Medlems Mening blev ret ugunstigt stillet i Sammenligning med Raadhuset, naar Talen var om, at man kunde